

VOORWOORD

Zeven jaar geleden begon ik aan een nieuw avontuur. Niet padden likken in Brazilië, basejampen in Dubai of een B&B uitbaten in de Vlaamse Ardennen. Neen, een kind. Arthur.

Hij kwam te vroeg, zoals hij is, gehaast om eraan te beginnen. Als prille mama noteerde ik plichtsgetrouw alle kleine fases, de eerste papjes en stapjes. Eerste woordjes, eerste praatjes, eerste vraagjes... Veel vragen. En observaties. En meningen. Ongefilterd en oprecht. De vinnige baby werd een drukke brabbelaar en later een onstopbare kletsmajoor.

Ik kwam in een wereld terecht van zingende boterhammen, knuffelende luizen en dino's op glijbanen. Ik pende zijn ongewild poëtische of grappige uitspraken neer in een schetsboekje. Voor het nageslacht. Voor Arthur. De illustrator in mezelf kon het niet laten ze wat op te smukken met tekeningen. De eerste geïllustreerde uitspraak die zo vorm kreeg, kon wat mij betreft, zo op een Delfts blauw tegeltje: 'Mama, kijk, de zee komt uit het water.' Wat een poëtische manier om vloed te omschrijven.

Vele tegeltjes en schetsboeken later evolueerden we van hilariteit over protjes naar filosofische vraagstukken. Hoewel protten eigenlijk een vaste waarde zijn gebleven. Dat gaat niet over. Dit boek is de verzameling van al het moois dat tot op heden uit Arthurs mond kwam gerold. Ik hoop dat jullie veel plezier beleven aan dit heerlijke avontuur van een kleine man in de wereld.

[VLOED]

MAMA, DE ZEE
KOMT UIT HET
WATER!

ARTHUR, JIJ MOET
LEREN LUISTEREN.
MAMA EN PAPA ZIJN
DE BAAS. NIET JIJ.

-
IK GA NOG VEEL
FRUIT EN GROENTEN
ETEN. EN GROOT
WORDEN. EN DAN
BEN IK DE BAAS.

MAMA, IK VIND
DE ZON LEUK. MAAR
DE REGEN NIET!

-
REGEN IS WEL GOED
VOOR DE PLANTJES.
DIE DRINKEN GRAAG
REGENWATER.

-
DE SLAKKEN OOK.
EN BIER!

ARTHUR, WELKE
DAG KOMT ER NA
ZATERDAG?
-
ZONDAG!
-
EN NA ZONDAG?
REGENDAG!

ARTHUR, ZO FLINK!
JE HEBT JE HELE
BANAAN OPGEGETEN
OP SCHOOL!
-
NEE, HOOR.
HANNES.

[BOILER STUK]

ARTHUR, WAT
HEBBEN WE NOG
NODIG UIT DE WINKEL?
-
WARM WATER!

[OP DE AUTOSTRADE]

MAMA, DE AUTO'S
AAN DE ANDERE
KANT, GAAN DIE
AL NAAR HUIS?
ZIJN DIE AL MOE?

MAMA, VANDAAG HAD
OP SCHOOL EEN KINDJE EEN
POPJE BIJ, DAT HUILT ALS
JE OP EEN KNOPJE DUWT!

-
HOE KAN JE HET LATEN
STOPPEN MET WENEN?
EEN KUSJE GEVEN?

-
NEE. JE VINGER VAN
HET KNOPJE DOEN.

ARTHUR, WAT WIL JIJ
VAN SINTERKLAAS?

-
NIKS! IK WIL GEEN
CADEAUTJES. IK KOOP
ER ZELF WEL MET MIJN
SPAARCENTJES. ZELFS
ALS HET ZO O O O VEEL
CHOCOLADE IS.

...
EN IK GEEF OOK
MIJN TUT NIET AF!